

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie A. R.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 13 czerwca 2025 r., sygn. akt VI Ka 191/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Działdowie

z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. akt II K 80/23,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a także naruszenie prawa materialnego. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na jego uzasadnienie podniesiono, że wykonywanie w chwili obecnej orzeczonej kary spowoduje dla skazanego niewspółmiernie ciężkie konsekwencje, a to z uwagi na jego sytuację osobistą i rodzinną, co przedstawiono szerzej załączając kserokopie dokumentów.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*). Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie zarzuty podniesione w kasacji wymagają merytorycznej i pogłębionej analizy skargi.

Zarówno w piśmiennictwie, jak i w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (*por. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 532, teza 8; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22, LEX nr 3454250*). Nie negując zatem trudnej sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego należy podnieść, że przesłanki te mogą być wzięte pod uwagę w razie

skorzystania z instytucji prawa karnego wykonawczego, jaką jest odroczenie wykonywania kary bądź przerwa w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]